

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie J.S.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 marca 2026 r.
wniosków obrońcy o wyłączenie SSN J.G. i SSN M.P.
oraz żądania sędziego SN J.G. o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu kasacji
Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie o sygn. akt I KK 460/25
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wyłączyć SSN J.G. od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KK 460/25;
2. wyłączyć SSN M.P. od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KK 460/25.

UZASADNIENIE

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 20 czerwca 2006 r., sygn. akt II AKa 108/06, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 21 marca 2006 r., sygn. akt II K 23/05. Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt I KK 460/25.

Zarządzeniem z 21 listopada 2025 r. do rozpoznania kasacji został wyznaczony SSN J.G., następnie zarządzeniem z 13 stycznia 2026 r., wyznaczono

do składu orzekającego SSN T.A. oraz M.P. Obrońca J.S. wnioskami z 22 stycznia 2026 r. i 5 lutego 2026 r., wniósł o wyłączenie SSN J.G. i SSN M.P. od rozpoznania sprawy o sygn. I KK 460/25. Uzasadniając wnioski, obrońca wskazał, że SSN J.G. i SSN M.P. brali udział w wydaniu orzeczenia rozstrzygającego wniosek o wznowienie postępowania objętego kasacją, w sprawie o sygn. akt V KO 50/20.

Jak wskazał obrońca, w uzasadnieniu postanowienia oddalającego wniosek o wznowienie postępowania, Sąd wyraził pogląd, co do istoty sprawy, a więc co do okoliczności, które są przedmiotem analizy w sprawie I KK 460/25.

W oświadczeniu z 2 marca 2026 r., SSN J.G. wniósł o uwzględnienie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 41 k.p.k., niezależnie od przyczyn określonych w art. 40 k.p.k. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Instytucja wyłączenia sędziego unormowana w art. 41 § 1 k.p.k. umożliwia rozpatrywanie sytuacji wykraczających poza taksatywnie określone w art. 40 k.p.k. zdarzenia powodujące wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy z mocy prawa. Przepis ten ma charakter gwarancyjny, zabezpieczający przebieg rzetelnego procesu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie zwraca się uwagę, że zobiektywizowaniu oceny bezstronności sędziego w danej sprawie pomaga odwołanie się do przeciętnego, rozsądnie myślącego, zewnętrznego obserwatora procesu (tak: wyrok SN z 25 lutego 2009 r., sygn. II KK 249/08).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należało, że mamy do czynienia z sytuacją, w której może powstać wątpliwość co do bezstronności sędziego SN J.G., z uwagi na wyrażenie przez sędziego poglądu prawnego, który może rzutować bezpośrednio na wynik sprawy, a zatem powstała uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności przy rozpoznawaniu sprawy dotyczącej tych samych okoliczności.

Jednocześnie, wskazać należy, że analogiczne powody uzasadniają wyłączenie SSN M.P. od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KK 460/25. Jednak, wbrew twierdzeniom obrońcy, ww. sędzia nie był członkiem składu orzekającego w sprawie o sygn. akt V KO 50/20. Jednakże, SSN M.P. brał udział w wydaniu orzeczenia oddalającego wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 20 czerwca 2006 r., sygn. akt II AKa 108/06. W uzasadnieniu postanowienia z 23 stycznia 2019 r., sygn. akt V KK 102/19, oddalając wniosek o wznowienie postępowania Sąd Najwyższy również odniósł się do przeprowadzonych w postępowaniu dowodów, wyrażając swój pogląd co do okoliczności objętych aktualnie kasacją.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]